

[Socialministeren.]

nævnte, ikke medfører nogen stigning af aldersrentens absolutte beløb, men kun af grundbeløbet, gør det påkrævet, at der også foretages en ændring af reglerne i forsorslovens § 297 om kommunehjælpens størrelse. I modsat fald ville det hidtidige forhold mellem størrelsen af kommunehjælpen og aldersrenten, der, som jeg nævnte, kan reelt begrundes, blive forrykket i for høj grad.

Man har ikke ment — og heri støttes man af kommunerne — at reguleringen af kommunehjælpsgrænserne skal ske gennem en nedsættelse af rådighedsbeløbet på 15 pct., men er af den opfattelse, at den fornødne tilpasning skal ske gennem en nedsættelse af den procent, som den maksimale faste kommunehjælp må udgøre af folkepensionens grundbeløb. Efter foretagne beregninger er man kommet til det resultat, at det vil være rimeligst at fastsætte denne procent til 85. Grænserne for den maksimale faste kommunehjælp vil herved blive forhøjet med beløb, der godt og vel svarer til de faste beløb, hvormed folkepensionen stiger pr. 1. oktober 1957. Det hidtidige forhold mellem kommunehjælpen og aldersrenten vil således i det store og hele blive bevaret, idet der blot vil ske en uvæsentlig forskydning i kommunehjælpens favør.

Udgifterne ved dette forslag, der kun kan beregnes rent skønsmæssigt, er anslået til ca. 7 mill. kr. årligt, hvoraf ca. 2 mill. kr. falder på den fælleskommunale udligningsfond, medens de resterende 5 mill. kr. skal afholdes af opholdskommunen og det mellemkommunale refusionsforbund med henholdsvis 2 og 3 mill. kr.

Det foreslås endvidere, at der foretages en ændring af pristalsreguleringsbestemmelsen i forsorsloven, således at denne bringes i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i folkeforsikringsloven. Herefter skal udgangspunktet for pristalsreguleringen være pristallet for januar 1956, og de i lovforslaget angivne beløb for normalbidrag, indtægtsgrænser m. v. er fastsat på grundlag af dette pristal. Særlig med hensyn til normalbidragene foreslås det yderligere, at de beløb, hvormed disse ekstraordinært blev forhøjet ved loven af 31. marts 1953, og som hidtil har været holdt uden for pristalsreguleringen, fremtidig også skal reguleres.

De øvrige ændringer i forslaget er i hovedsagen af redaktionel karakter. De er en følge af den ændrede terminologi i folkeforsikringsloven, hvorefter betegnelserne folkepension og invalidepension afløser aldersrente og invaliderente, og hvorefter der fremtidig opereres med 2 slags folkepension, nemlig den indtægtsregulerede folkepension og folkepensionens mindstebeløb. Jeg vil i denne forbindelse gerne gøre opmærksom på, at den foreslåede ændring af § 293, stk. 1, om supplerende hjælp til arbejdsløshedsunderstøttede heller ikke er udtryk for nogen realitetsændring. Der sker blot det, at man i stedet for udtrykket „den gennemsnitlige aldersrente pr. dag“ indføjer de faktiske gennemsnitsbeløb pr. 1. april 1956 og fremtidig lader disse beløb være genstand for pristalsregulering.

Idet jeg i øvrigt skal henvide til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herefter anbefale dette til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg har dernæst den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om hjemmesygepleje)*, hvorved denne bliver en pligtig ydelse for de anerkendte sygekasser.

Som det høje ting vil erindre, har indenrigsministeren for en tid siden fremsat forslag til en lov om hjemmesygepleje.

Dette forslag går ud på, at der pålægges kommunerne pligt til at sørge for, at der oprettes hjemmesygeplejeordninger i kommunerne. Formålet hermed er at råde bod på, at hjemmesygepleje hidtil ikke er blevet indført i alle kommuner.

Imidlertid vil selve det, at der oprettes en hjemmesygeplejeordning, ikke i sig selv klare alle de foreliggende problemer, men der må også tages stilling til betalings-spørgsmålet for dem, der skal gøre brug af ordningen.

I denne henseende er det naturligt at bygge videre på den gældende regel i folkeforsikringsloven, hvorefter de anerkendte sygekasser har ret til at yde gratis hjemmesygepleje til deres ubemidlede nydende medlemmer. For at opnå, at der bliver fornøden adgang til at udnytte den udbygning, der er foreslået af hjemmesygeplejen, er det derfor en naturlig følge af det